

Kada iz Hrvatske izguraš Josipa Broza, ostaje ti Ante Pavelić !

Bez obzira što smo na tu činjenicu odavno i uporno godinama upozoravali, upravo se to Hrvatskoj i dogodilo. Istina, on, **Ante Pavelić** još uvijek nije tu u original izdanju, njegov je grob u Madridu, ali mnogi su njegovi ministri, generali i mužikaši tu oko nas, a tu su i njegove regimente i legije, tu je i „Za Dom Spremni“, a nađe se i pokoja kuna. Zauzeli su najbolje pozicije vidljivosti, najprometnije ulice i najljepše trgove, avenije i obale, **a ludilo je otišlo toliko daleko da im se dižu spomenici, služe mise, a državne delegacije komemoriraju njihova počivališta.**

To je Hrvatska danas čija Vlada jučer zaključuje, poslije 30 godina „pumpanja“ ekstremizmom, koji je sada pokucao i na njena vrata, da je glavni zadatak „**sprječiti radikalizaciju političke scene i govor mržnje u društvu**“.

Kada je ovo ludilo počelo i tko je prvi krenuo sa radikalizacijom koja je nedavno dovela i do terorističkog napada na Trgu sv. Marka u Zagrebu, do oružanog prepada na zgradu u kojoj zasjeda Vlada RH? Koliko je analitičara hrvatske stvarnosti toliko je i različitih „gnijezda mržnje“ gdje se izleglo ovo što imamo danas. Svatko od njih početke radikalizma prinalazi u različitim zbivanjima.

Za prve je to onaj momenat kada je **Franjo Tuđman** izgovorio onu čuvenu sramotnu rečenicu, koja će ga vječno pratiti – „**Sretan sam jer mi žena nije ni srpkinja ni židovka!**“

Za druge će to biti poražavajuća činjenica da je u samostalnoj Hrvatskoj Stjepan Filipović, simbol borbe protiv zla u cijelom svijetu, u Hrvatskoj svoj spomenik izgubio, a da je u toj istoj Hrvatskoj Miro Barešić, osuđeni terorist svoj spomenik dobio. Što govori ta činjenica da i danas Stjepan Filipović simbol dobra spomenika nema, a Miro Barešić ima, te što nam taj red stvari poručuje kada to ne smeta prvim ličnostima današnje Hrvatske koji trebaju povesti borbu protiv „radikalizma u društvu“, pa kako je moguće da to ne smeta ni predsjedniku Milanoviću, ni

premijeru Plenkoviću ?

Treći će reći da je lavinu pokrenuo Ivica Marijačić sa opskurnim proustaškim novinama „Hrvatski tjednik“, a četvrti da je Velimir Bujanec sa „Bujicom“ najveća štetočina u zajednici.

Za mnoge će taj okidač radikalizma biti Karamarkov skup u Omišu iz veljače 2014. godine prigodom obilježavanja 24. godišnjice osnivanja HDZ-a u Omišu. Dok je Karamarko širio mržnju prema socijaldemokratima govoreći da oni nikada Hrvatsku nisu ni željeli, iz publike su dopirali povici – „**U jame s njima. U jame s njima**“.

Taj govor mržnje Karamarka iz Omiša, iako je i sadržajno poticao na nasilje, nije bio dovoljan državnom odvjetništvu da se aktivira članak 325. KZ RH :

„Tko na javnom skupu potiče na mržnju prema skupini ljudi zbog njihova opredjeljenja, kaznit će se kaznom zatvora do 3 godine.“

Hrvatska je očito zemlja u kojoj zakon nije isti za sve njene građane.

Neki drugi će uzrok radikalizma tražiti u pozdravu „Za Dom Spremni“, Thompsonu ili huškaškom Tuđmanovu govoru poslije „Oluje“ u Kninu.

Nije li sramotno da se u Hrvatskoj obilježava 15.5. kada se vojska kvislinške NDH predala na Bleiburgu, kao „**Dan spomena na hrvatske žrtve u borbi za slobodu i nezavisnost**“.
Prevedemo li ovako imenovani Spomendan, zakonodavac, a to je Hrvatski Sabor je kazao da je NDH bila

„iskaz težnje za slobodom i nezavisnosti“ hrvatskog naroda, a ustaše borci za slobodu.
Ni to očito protuustavno obilježavanje ovog Spomendana ne smeta onima koji bi trebali povesti borbu protiv radikalizma u društvu, a radikalizam je i veličanje NDH ovim Zakonom ,
to ne smeta ni Milanovića ni Plenkovića, ni HDZ a ni SDP.

A Hrvatska se ima u koga ugledati, ima u Hrvatskoj i svijetlih primjera. U Istri se druge pjesme pjevaju, tamo nema ni Thompsona ni Budaka, a tada nema ni Zavadlava ni Bezuka.

Istra sa svojom multikulturalnošću koja privlači, dvojezičnošću koja spaja poštujući etničke različitosti, kulturom dijaloga koja neutralizira suprotnosti i modernim antifašizmom kao branikom postojećeg sklada, razumijevanja i suživota svijetli je primjer cijeloj Hrvatskoj.

Hrvatska je pred izborom – ili istrizacija Hrvatske ili bijeg stanovništva i propast !

Ploče, 29.10.2020.

VEDRAN SRŠEN